

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, lakatya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchner-né Kados félé házban (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kados félé házban) is átvetetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő: **Perjessy Lajos.**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólítások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj logutányosabban számítatik — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

VIII. évfolyam

Vasárnap 1899. évi július 16-án.

29. szám.

Városatya és tisztviselő.

Versecz. 1899. július 11.

A legutóbbi városi közgyűlésen egy oly incidens adta elő magát, hogy kénytelenek vagyunk a dologgal behatóbban foglalkozni. Az egyik választott városatya, mikor a saját és társai érdekében felállt beszélni, oly érvekkel támogatta kivánságát, hogy az egész közgyűlés el kezdett mosolyogni, s természetesen mosolyogtak a sok összehordott ostobaság felett a tisztviselők is az elnöklő polgármesterrel egyetemben.

A szónokló városatya látván azt, hogy érveivel csak derűtséget kelt, más térére esapott át. kiválasztott a mosolygó tisztviselők közül egyet, a kire „pikkje“ van, mert az illető néhány beadványát a törvény értelmében, személyre való tekintet nélkül, meglelelte, oda fordult az illető tisztviselőhöz, s telhetetlen dühében ezeket a szavakra fakadt: „Impertinentia, hogy egy tisztviselő egy választott városatyát ki mer nevetni!“. Az illető városatya csak elnöki megróvásban részesült; megírtuk már akkor, hogy ezen elnöki megróvás, mely tudunkkal azonban — elég helytelenül — a közgyűlés jegyzőkönyvébe bele sem vétetett, ezen elnöki megróvás kevés volt, s a városi tisztviselői kar tekintélye megkövetelte volna, hogy széksértés miatt alapos pénzbírsággal büntesse meg, stande pede, az elnök a rokonzátlan városatyát.

De nem erről akarunk beszélni, a büntetés kiszabása tisztán elnöki jog, lehet gyengébb és lehet erősebb kézzel mérni,

az a fő, hogy a rendetlen és rakonzátlan-kodó közgyűlési tagok bármily formában rendre utasítsanak, avagy megbüntettesnek. Ez pedig megtörtént, az hogy elég szigorú volt-e az ítélet, az teljesen egyéni felfogás dolga, s azzal nem sértjük meg polgármesterünket, ha azt mondjuk, hogy ez alkalommal gyöngébb volt mint máskor szokott lenni.

Arról akarunk beszélni, hogy egy választott városatya ily kifejezést használhatott egy, vagy talán valamennyi tisztviselő ellen. Nézzük csak közelebbről, hogy mi is tulajdonképpen a városházán az a városatya és mi az a tisztviselő.

A lakosság választja hat évről hat évre a városatyát, a városatya azután a választók bizalma szerint változik a szerint, a mint az a választó polgár a hat év alatt meggyőződik arról, hogy a szavazatával beválasztott városatya a közérdeket nézte-e ezalatt a hat év alatt, avagy csak a saját maga avagy rokonai érdekét védelmezte mint városatya.

Ha rájön arra a választó polgár, hogy ez vagy az a városatya csak azért kopogtatta a hivatalok ajtóit végig, hogy a közérdek helyett — melyek bizony gyakran magánérdekbe ütköznek — a saját és rokonságuk érdekei győzedelmeskedjenek a többi adófizető polgárok kárára, úgy a legközelebbi választás alkalmával szépen kibuktatják a volt saját érdekeit kereső városatyát, a ki azután azt szokta mondani: „Eddig csak megvolt a város, de hogy mit csinálnak nélkülem, arra már kívánsi va-

gyok!“ Szóval, ha egy választott városatya bár mint cselekszik, egyéb következése nem lehet, mint hogy a legközelebbi választás alkalmával kibuktatják kedves polgártársai s akkor még ők áprehendálnak az egész városra.

Nézzük most, hogyan állunk a tisztviselőkkel — értjük alattuk ez alkalommal csak azokat, a kik a közgyűlés tagjai, s a kik e szerint hivatalos állásuknál fogva tartoznak a városatyák gárdájába, ép úgy, mint a virilista városatyák, a kik azonban nem vonhatók egy kalap alá a választott városatyákkal.

A tisztviselő városatya vagy kinevezett, vagy választott. A kinevezés történik a főispán, a választás a közgyűlés által. Bár miként kerül is az illető tisztviselő a városatyák gárdájába, az tudománya és képzettsége folytán ül ott benne a közgyűlési teremben, a ki azért van ott, hogy tudománya és képzettségének a kidolgozott eredményeit a közgyűlésnek megmagyarázza s hogy ebben vagy abban a szakban képzettségénél fogva irányt szabjon a közgyűlés gondolkodási és cselekvési menetének.

Az a tisztviselő minden legkisebb dolgáért személyesen felelős, s ezen felelősség tudatában mindegyik tisztviselő-városatya a legjobb tudása és belátása szerint intézi el a hatáskörébe tartozó dolgokat — mert ha nem így intézné el, úgy fegyelmit kap a nyakára, s a fegyelmi vizsgálat eredményéhez képest az intéstől elkezdve a dorgálás és pénzbüntetésen keresztül hivatalos állásának elvesztésével is büntethető.

Tárcza.

A fias disznó, meg a hat malac.

Ugy esett a sor, hogy Cifra Miska a falusi kondás számadó, aratás után való héten a putnoki vasarra ment és a kondát a Pestu gyerekeire hagyta.

Szabad volt a letarolt mező, vigan elcsiboraszott rajta a jóság; játszva megmaradhat még a Pestu keze alatt is. Fogadta is a Pestu erősen, hogy így, meg úgy, nem lesz hiba.

— A Paraj koma fecskehasu fiasára, meg arra a kormos hat malacra meg éppen nagy vigyázattal légy, mert ha annak baja esik, nem maradsz meg a határba! — Így adta ki a szigorú parancsolatot Cifra Miska előtte való napon.

— Rajta lesz a szemem Mihály batya!

— Ugy, ugy! Azutég déltájban hevertesd meg a jóságot a „pocsogos“-ba; had husujék, had kocolodjek.

— Hát a „sisakos“-ba ne ereszem?

— Oda is eltévedhetsz velek, de csak egy-két minutáig maradj, mert nagyon pocias a vize, azutég artalmara lenne a zsenge malacoknak. Arra me' lejső figyelemmel légy, hogy a kukoricásba bele ne tévedjek a jóság, mert rám becsülik.

Nem lesz hiba semmibe!

— Hónap eséron harmatos hajnalban utnak credtek, de haza is készülök ma' ozsonna tájba.

— Mihály batya! Cihelődik a szóval Pestu

— No!

— Hozzék egy par talpat, bocskorra valót.

— Hozzok!

— Meg egy mézeskalács szívet.

— Mi cókot?

— Mézeskalács szívet de nagyot ám!

— Nézd el má' még mire bakalászik az esze.

— A Katyinak adnám Szent-Istvánra.

No, jól van no, csak rendbe legyék a dolog.

Másnap kora hajnalban utnak ered Cifra Miska. Rövid utjat fogta Putnoknak. A „Lipócvölgy“-től at az upponyi bérceen, le a sajóvelezi meredeknek, a gözmalomnál átkelve a Sajón, jó früstök előtt már a „Vam“-nál tereterezett egyéb pásztoremberekkel.

Csakhamar megelevenedett a piac is. Készülődtek a vásárosok, Sától vertek, kirakodtak sűrűtek-forogtak. Hosszú és szakadatlan sorokban jöttek a falusiak; ki gyalogszerrel ki szekeren.

Kilenc óra tájban megindult a vásár.

Cifra Miska, meg a többi pásztor ember, a marhavasárba nezték, tájékozódtak, majd a kirakodó vásárban nezték szét. Ki eszimat, ki felsőlőt s mas apróságot vett. Cifra Miska

megvette Pestunak a talpat, meg a szívet. — Anyuknak is vásárolt egy ruhára való festettet, meg egy babos kendőt. Azutég elvégezte a legfontosabb dolgát, a miért tulajdonképpen a vásárra ment. Ott találkozott a gömöri kondásokkal s meghányta-vetette velük a makkoltatas sorát.

Persze a tárgyalás egy lacikonyhaban történt. X lábú hosszú asztal mellett jó sort üttek s bő szóra eresztették a tárgyat Bizony az esthajnal is elközelgett, mikor hazafelé cihelődtek. Jó szerencse hogy Cifra Miska egy falujabeli szekeres gazdára Csomolyó Andrára akadt, a ki szívesen vette föl szekerére.

Utközben azután még a fuvar fejébe bizony sűrű kocsmázást tettek az utmenti csárdákban. Másnap a kora hajnal vetette haza őket. — Bezzeg nem is sejtette Cifra Miska, hogy mire jött haza.

Keservesen sirdogált Pestu még hajnalban is a Cifráék haza előtti patkán. Zapor módra hulottak könnyei. Cifra Miska, mikor a haza elé jött, megijedve hallotta Pestu nyöszörgését s látta bankódását.

— Mi a baj Pestu?!

— Jaj! jaj! jaj!

— Beszélj hát!

— Jaj! A fias disznó meg a hat malac . . .

— Mi van velek?

— Oda van!

A tisztviselő-városatyja helyzete tehát végtelen nagy perccenttel nehezebb, mint a választott városatyáé, mert míg az utóbbi kibukása alkalmával csak némi nemü erkölcsi veszteséget szenved — a mi azonban az illetőre soha sem szokott deprimáló hatással lenni, sőt rendszeren ő akar felülemelkedni a népen — addig a tisztviselő-városatyára a legcsekélyebb, tán nem is saját hibájából eredő mulasztás, erkölcsi és anyagi deprimációval jár.

A mit tehát az a tisztviselő-városatyja tesz, a bizonyára százzorta megfontoltabb dolog, mint a mit az időről-időre választott városatyja tesz, s ha az a képzettsége után bár miként a közgyűlésbe került tisztviselő mosolyog a tisztelt választott városatyja ha nem is egészen ostoba de legalább is nevetséges beszédjén — plane akkor, mikor saját választott társai is kinevetik — úgy bizonyára az a tisztviselő megvan arról győződve, hogy az illető szónok számarságokat beszélt. A számarságokon pedig a világ teremtése óta vagy nevetni, vagy mosolyogni szoktak az emberek. Tessék okos dolgokat beszélni, akkor nem nevet és mosolyog senki!

Az a választott városatyja semmi tekintetben nem áll felül a tisztviselő-városatyán, sőt alatta áll minden tekintetben, úgy a bizalom mint képzettség tekintetében. A választott városatyát egy kerület bizalma kuldi be a közgyűlési terembe, a tisztviselő városatyát az egész közgyűlés bizalma, avagy a király által kinevezett főispán kinevezése. Hogy melyik több, azt minden gondolkodó ember megítélheti.

Az a tisztviselő-városatyja minden tekintetben függetlenebb, mint bármely választott városatyja, s ha egy tisztviselő mosolyog a választott városatyja összehordott bo'ond'ágain, azt teljesen joggal teszi, s ha a kinevetett atyafi gorombasággal válaszol erre, úgy az illető gorombaságot nem érdemel mást, mint megvetést.

Választott városatyja uraimék, tessék okos dolgokat beszélni, akkor leveszi minden tisztviselő előttetek a kalapot, de ha ostobaságot beszéltek, biz Isten ez után is kinevetnek benneteket a tisztviselők, a kiknek több eszük van mint néktek, s ha esetleg ilyenkor még gorombaszkodni is fogtok, minden józan gondolkodású ember elítél benneteket, s megbotrankozik a magaviseleteteken.

Az a tisztviselő nem a ti kutyátok, a ki futtyszóra hallgat, magatok választottátok, vagy a király által kinevezett főispán nevezte azt ki, hogy a város dolgait, a mihez ti nem értetek, ők végezzék el, becsüljétek meg tehát első sorban a tisztviselőiteket, mert ha ti meg nem becsülitek őket — titeket még kevésbé fognak a saját választóitok megbecsülni.

Zivatar.

Báró Radich Emilián dr.?

Vannak nyughatatlan természetek, a kik folyton azt keresik, ugyan mit kövessenek el, hogy nevük bármilyen módon forgalomba kerüljön. Ilyen alak Radich Emil dr. görög-keleti szerb

— Oda-e?
— Oda biz a'!
— Beszélj hát!
— Tegnap oszonna tájba, éppen a „Gyorylyákos tetőn“ csiborászott a jószág, mikor egyszerre csak látom, hogy nincs a fias, meg a hat malac. Nyomba' keresni mentem. Föl a „Nagydiófa“-nak, le a „Vesztett-szög“-nek, át a patakon, ki a „Szürüs urak tanyájá“-nak, erre is, arra is, sehoh semmit sem láttam. Nyoma vesztett, mintha csak a föld nyelte volna el.
— Bele se taposott Cifra Miska a portájára, hanem azon módon a fiast, meg a hat malacot keresni ment.
— Egyenesen „Szürüs urak tanyájá“-nak vette utját. Innen a „Peres erdő“ pázsitosán át, a hol nyomát is találta a jószágoknak, a „Csillagpusztá“-ra igyekezett. Itt az uraság juhászával, ki komája is volt, találkozott össze.
— Hol jársz itt Miska koma?
— Nagy sorom van, komám! Tegnap a putnoki vásáron voltam. A Pestu gyerekre bízam a kondát, hat szörin-labán egy fecskehasu fiasom, hat malacval odavesztett.
— Fecskehasu, hat malacval.
— Az a'!
— No, hát én nyomra vezetlek!
— Ugyan, ugy-e?
— Tegnap estefelé Tódó Imre hajtott itt elfele egy fiast hat malacval.
— Tódó, az öreg?
— Nem a'; Imre a fiatal.
— Hiszen az Vácson van a temleche

volt protosyncell, jelenleg kalugyer, ki a télen minden áron püspök-jelölt akart lenni, s azután összevesztette Brankovich patriárkát Zmejanovic püspökkel, s a kiről a »Büdapesti Napló« oly teleplezéseket hozott, hogy országvilág bámult. Radich protestált a vádak ellen — de annak az ellenkezőjét tudtunkkal sehoh be nem bizonyította.

Most utóljára azután az állítólag örökölt de elavult bárói méltóságra fájult meg a protosyncelli méltóságtól fegyelmi úton megfosztott kalugyer papnak a foga, s ez év február hó 19-én ő felségéhez német nyelvű folyamodványt adott be nővérével egyetemben, melyben régi jogokra és kétesértékű hitelesített másolatokra hivatkozva a bárói méltóságért esedezett.

A m. kir. belügyminister 64632/l. sz. alatt leküldte Verseczre Seemayer János kir. tanácsos polgármesternek azzal az összes iratokat, hogy értesítse Radichot arról, miszerint a Radich és nővére által említett bárói méltóságnak állítólag 1558. évben történt adományozásáról a cs. és kir. belügyministerium értesítése szerint sem diploma fogalmazvány, sem bármi nemű más adat vagy feljegyzés fellelhető nem volt, szintúgy az ez érdemben meghallgatott országos levéltár jelentése szerint ugyanitt erre vonatkozólag szintén semmi adat nem találtatott.

Igy tehát a bárói méltóságnak szintén fűcses, mint annyi más kívánt de el nem ért méltóságnak.

Mi ebből a legujabb szégyenletes kudarcból a következés — az, hogy a bárói méltósághoz is a legagyaftartabb úton-módon akart Radich hozzájutni, felterjesztett a királyhoz oly okmányokat, melyeknek semmi alapja sincs, azt hitte, hogy ő felsége siet rögtön őt báróvá tenni, a mint meglát az iratok közt egy oly iratot, melyen a meghalt Kengyelcz Emil püspök szerepel s melyet az állítólag még 1866. szeptember 23-án az adott ki.

Hogyan bizonyíthatta Kengyelcz püspök azt, hogy ő látott oly a Radich család báróságáról szóló 1557-ben ápril 17-én kelt és I. Ferdinánd német-római császár aláírásával ellátott bárói ezimeres oklevelet, ha arról sem a császár, sem a királyi Ministerek, sem a levéltárak nem tudnak semmit — pedig hát azok közül valamelyiknek csak kellene tudni egy állítólag vitéségeért bárósított családról.

Erre válaszoljon Radich úr!

Igaz, hogy lilikusan azt is bizonyítja az az állítólagos Kengyelcz-féle irat, hogy a bárói oklevél, azonkívül a leszármazási táblázat s minden más hasonnemű a bárói családra vonatkozó iratok a használat és utolsó összeállítás alkalmával megsemmisültek.

Ejh, ejh! Radich úr, hogyan lehet valaki ilyen naiv? Hát nem tudja még azt sem, hogy a régi okmányokból fennmaradó legcsekélyebb morzsákat is megszokás őrizni, mert hisz azok alapján, egy két mondat alapján képesek archeologusaink kikutatni azt, hogy egy régi okmány melyik időből származik, kitől ered s hol

— Csak volt. — Most szabadult és tegnap jött haza.

— Ehun ni, alig hogy a lábát a határba teszi, má megest bajt csinál.

— Cifra ezután komájával együtt besietett Terdonnara s egyenesen a Tódóék házához mentek. Nagy vendégségben voltak Tódóék. A fiatal Imre hazajövetelén örvendeztek. Mikor Cifráék az első házba beléptek, éppen módos frusztokhoz fogtak. Nagy örömmel fogadták őket.

— Hozta Isten kedves uram öcsémet! így az öreg Tódó. Bizony nagy örömrökre szolgál jüvetelük.

— Hajszén minékünk is, — szól Cifra — csakhogy baj van ám!

— Baj?

— Az a'!

— Oszteg mi vóna az?

— A fecskehasu meg a hat malac;

— Tán csak nem?

— De nagyon is!

— Tulajdon, vagy felesé?

— Kezemre adott jószág a falusi gazdáé.

— Mar így hiba! No de az anya egészbe a hat malac egy híján meg van.

— Akkor oda se neki! Még egy fiát le kell kapni a körmirű, oszt vigan legyünk.

— Hát kedves batyám, szótt az ifjabb Tódó ha én azt tudom, hogy az a kigyelmed kezére adott jószág, nem cselekszem.

— No, no, öcsém, hiszen egymást csak nem rongálja az ember fia.

kaphatni meg annak az eredetijét vagy másolatát. Ön az állítólagos háromszoros doktor lehet ilyen naiv? Tudja ön mi az az archeologia? Mint háromszoros (?) doktornak ezt már csakugyan illő volna tudni — akkor tán egy esipetnyit megőrzött volna a bárói oklevélből.

Mi azonban a osztrák és a magyar Ministerekkel egyetemben bátrak vagyunk kételkedni abban, hogy Kengyelcz püspök is látott volna hasonló okmányt, bár mennyire is — »Locus credibilis« — mint Radich írja, s még azt sem vagyunk hajlandók elhinni, hogy Kengyelcztől származik az ön bizonyítványa — mi a holtakról csak jót gondolunk.

Sőt mi tovább megyünk s bátrak vagyunk azt is állítani, hogy mindazok az okmányok, a melyek a felség folyamodvány mellékleteit képezték, bármiként, bármily kerülő útonok szerzettettek is azok be, valamennyien valótlanságokat tartalmaznak, azok mind Radich úr fejében születtek, s különféle intrikák által jutott az okmányokban állítottak igazolása avagy hitelesítéséhez.

A mi véleményünk az, hogy ezen Radich báróságára vonatkozó összes iratok a királyi ügyészség s a vizsgáló bíró kezébe valók, s mi tényleg fel is hívjuk a királyi ügyészség és a vizsgáló bírónak a figyelmét ezekre az okmányokra — ha ugyan még nem késő.

Ha egy pár embert akar valaki talán jóhiszeműleg félrevezetni — hát az még rendes dolog, megtörténik hol itt, hol ott, végre az ember megis szokja, de hogy magát a királyt akarja egy ember félrevezetni — az már túlhalad minden merészséget, vagy pedig az illető egyszerűen kötözni való bolond. Az első esetben a vizsgáló bíró kezébe, a második esetben pedig ápoló kezébe való az illető.

Radich úr, vagy ahogy ő írja magát »Dr. szokolováci Radich Radoslav Emilian«, a mi szerény véleményünk szerint vagy az egyik vagy a másik kezébe kell hogy kerüljön mielőbb, mert különben ki tudja, hogy legközelebb mivel fogja magára vonni a közfigyelmet.

Püspökjelölt, azután bárójelölt — ugyan mi következhetik ezután?

Erre tessék most már Radich úrnak karentiát találni.

Vederemo.

NAPI HIREK.

Személyi hírek. Pacor altábornagy a szegedi II. honvédkerület parancsnoka esütörtökön városunkba érkezett az itt összepontositott ezred gyakorlatainak megvizsgálása végett.

Pálffy Elemér főispánunk a napokban megfogja szakítani stubnyai nyaralását s városunkba fog érkezni, hogy a folyó hó 22-én megtartandó közigazgatási bizottságban, s a 25-diki városi közgyűlésen elnököljön.

Caiman Pál tanácsos a napokban megkezdí egy hónapra terjedő szabadságát. Szünidejének nagyobb részét Varadián szüleinél fogja tölteni.

Stilmungus Mátyás rendőr-alkapitány szerdán két heti szabadságra elutazott.

Eljegyzés. Gertmann Rudolf fiatalságunk kedvelt tagja eljegyezte Seidl Gyula gyáros kedves leányát Annát. Gratulálunk.

Halálozások: Kreutz János könyvkereső 66 éves korában hosszú kinos szenvedés után e hó 15-én elhunyt. — Fischer János börkerkedő neje Fránciska e hó 13-án hosszas betegség után 58 éves korában elhunyt. Béke hamvaikra.

Halálozás. Kresztics Lázár moraviczai körjegyző hosszas betegeskedés után e hó 12-én elhunyt. Temetése nagy részvét mellett 14-én d. u. 4 órakor volt a gör.-kel. szerb egyház szertartása szerint. Béke hamvaikra!

Főreáliskolánk ez idei értesítőjét megkaptuk, s mindenek előtt konstatáljuk, hogy nem vagyunk megelégedve az értesítővel. Az iskolai értesítőknek az a céljuk, hogy az iskolai év történetén és a tanuló ifjuság osztályozásán és jövő évre való tudnivalókon kívül, ha már valamit közöl, az a valami olyan legyen, a mi a tanulókat, azok szüleit s a tanügybarátokat közelebbről érdekli. Rendszeren hazafias, lelkesítő avagy általános ismereteket terjesztő dolgozatok szoktak az értesítők elején megjelenni. Főreáliskolánk jelenlegi értesítőjében »Malherbe«-ről jelent meg egy tudományos értekezés Koválic János francia nyelvtanár tollából. Maga az értekezés megállná a helyét egy nyelvtudományi folyóiratban de hogy mit keres az a verseczi főreáliskola értesítőjében, azt sem mi, sem mások nem

tudják. Malherberől tudja — ha tudja — az a hetedik-nyolczadik osztályos realista, hogy a francia nyelv ujjalkotója volt, de azokat az idézeteket, a miket a czikkirő tanár közöl, ha meg is érti az a tanuló — élvezni semmi esetre sem tudja. A szülők pedig, a kik kezükbe veszik ezt az értesítést, beszánkondva teszik le, mert hát mi köze ő nekik Malherbehoz? Ugyan kinek a kedvéért közölték ezt a czikket, a czikkirő kedvéért-e, avagy a szülők, tanulók és tanügybarátok kedvéért? Az utóbbiak nem olvassák, sőt erős a gyanuk, hogy a tanári kar tagjai sem olvassák el ezen Malherbe historiát. Tessék jó magyaros dolgokat közölni az értesítőben, ha valamelyik nagy magyar költőről közöltek volna valamit, avagy valami magyar történeti dolgot, úgy az élvezettel olvasta volna minden tanuló végig — s így is tanultak volna azok valamit — »Malherbe« iránt, tessék elhinni, a czikkirőn kívül senki sem érdeklődik. A fehértemplomi főgymnázium értesítőjében Erzsébet királynéről van egy szép czikk közölve — nem lehetett volna nálunk is egy hasonló tárgyat választani? Hát biz ez rosszul sikerült tisztelt tanár urak. Az értesítő többi része azonban némileg helyre hozza ezen nagy baklövést. Örömmel értesülünk, hogy a tanulók száma ez évben is növekedett, ugyancsak 12-vel, de az is valami, úgy hogy összesen 239 tanulója volt ebben a tanévben főreálskoláinknak. Érettségét tett tíz tanuló, s ezek közül technikai pályára hat megy, egy a katonai, egy orvos, egy tanár, egy pedig jogásznak készül. A többi osztályokban az előmenetel bizony nem valami fényes volt, a mennyiben a 221 rendes tanuló közül össze-vissza 70 bukott el, a kimutatás szerint, a mi 31-10%-nak felel meg — igaz, hogy a bukottaknak több mint fele az első és második osztályra esik, a hol a fiúk még folyton nyelvbeli nehézségekkel küzdenek — mert mikor a reálskolába bekerül az a szegény kis fiu, magyarul — legalább a versezi községi iskolából kikerültek — rendszeresen nem írni, sem olvasni, sem beszélni nem tud, s így azután nem is esőda, ha az első és második osztálynak majdnem a fele elbukik. Ennek bizony az elemi iskolák az okai és pedig a versezi elemi községi iskolák, minthogy a tanulók háromnegyed része innét kerül ki. — A figyelem ezen tanévben teljesen kielégítő volt, jó magaviseletet a tanulók két harmad-része tanusított, a többi szabályszerűen viselte magát, s kevésbé szabályszerű magaviseletű csak három volt. A tanári karban változás nem volt, s a tanári kar vezetése mellett a hazai ünnepélyek mindenkor fényes és méltóan lettek az ifjúság által megünnepelve.

A honvédlaktanya kibővítési munkálatait tudvalegleg a közgyűlés nagyobb részt érdekelt többsége Kitzinger Sebastyén és Stark József közművesnek akarja odaadni. Ezen határozat ellen a tanáshoz Reiter Ede temesvári építész legelőször ajánlattevő és tizenegy versezi törvényhatósági bizottsági tag nyújtott be fellebbezést. A városatyák fellebbezésében az a legérdekesebb, hogy ők mint helyi viszonyokkal ismerősek kifejtik a miniszter előtt azt, hogy ők bizony egy földi vállalkozótól alaposan félnek az eddigi tapasztalatok után, mert ezen esetben a sok sógor, koma ellenőrző bizottsági tag miatt azt teszi a vállalkozó a város kárára amit akar. Hiába kilyukad a szeg a zsákból, s a miniszter bizonyára leüti majd a szeg fejét.

Tennis-mulatság volt esztörtökön este a Glückmann-féle szállodában. A dettai »Tennis-társaság« meglátogatta a községi iskola udvarában játszó »Tennis-társaságot« s ennek öröme szűk körben kiváló-kiviradtig tartó táncmulatságot rendezett a két testvér játszó társaság. A talpalá valót Jova húzta.

Boszut szomjazik Morlin József az egész városháza ellen s megfellebbez minden közgyűlési határozatot, mert hát nem sikerült bejutnia a legutolsó alkalommal a városatyák sorába, s nem hozakodhatik ott elő minden alkalommal az itt vagy ott található utcai szeméttel. Kövegni kellene az ő utczáját a vízi utczát is, s evégett a székház utczában kellene a kockakövet felbontani s ezt az utczát, mint a legnagyobb forgalmu utczát ellátni asphaltnal macadammal. Igen ám, de a vízi utczai lakosok toga is asphaltra fúj s minthogy a közgyűlés erre azt mondta, hogy arra ugyan hiába fúj — fogta magát Morlin, megfellebbezte a közgyűlési határozatot. Így azután megtörténhetik hogy hónapos fizetéssel bírő közezmunkásaink ölbe tett kézzel fognak állani — de mit Morlin úrnak Hekuba, hisz az nem szemét.

„Szepsztyo“ dühöngő radikális és politikai tartalmu hetenkint kétszer megjelenő lap felelős szerkesztője bejelentette, hogy a lap folyó hó 16-ától kezdve megszűnik politikai tartalmu lenni és csak közgazdasági és közművelődési irányban fog működni. Ugyancsak napokkal ezelőtt Osztócs Miklós kinek nevén van a lap óvadéka letéve az állampénztárban, annak kiutalványozását kérte és ezért volt kénytelen a lap felelős szerkesztője dr. Iljés Sándor a lap politikai tartalmát beszüntetni.

Tűzoltóink nyári mulatsága, mely a kedvezőtlen időjárás folytán mult vasárnap elmaradt, ma vasárnap 16-án délután fog az Adler-féle jégpinczénél megtartatni. A ki kedélyesen és magyarosan akar mulatni, az el ne mulassa derék tűzoltóink mulatságát, hol tüzes bor, tüzes és parázs szemű leányok várnak arra, hogy minél tüzesebben járják behatásuk alatt és velük a ropogós esárdást.

Bukott diákok, kik pótvizsgát akarnak tenni, alapos oktatásban részesülhetnek lapunk egy barátjánál, kinek címét később megadjuk.

Cseregyermek kerestetnek: Abony (Pest-megye), Nagy-Körös. Német leány kerestetik Husztra, Nagyváradra.

Versezi írásban és képen. Érdekes füzet jelent meg Versezről a »Magyarország és külföld« magyar, német, francia, folyóiratban mely eddig huszonkét vármegyét annak városait, társadalmát mutatta be. Legújabbban Temesvármegyével annak városaival Versezczel foglalkozik egy vaskos füzetben. Városunknak néhány épületét közli fényképlevtelek után a füzet — kár hogy a város általános látkepe hiányzik — továbbá a városi főtisztviselők arcképeit (előkön a polgármesterrel, s Versecz társadalmából a kiválóbb férfiak arcképeit. Az arcképeken kívül az illetők rövid életrajzi adatait is hozza a füzet. Kár, hogy egy-két arckép lenyomat nem teljesen sikerült, különben a füzet kiállítása elég esinos.

A Nera-völgyi vasut. Br. Nikolics Fedor főrendházi tagnak a m kir. államvasutak Fehértemplom állomásától a Nera folyó völgyén Szászabány és a bozovics érintésével Jablanczág, valamint Bozoviczról egyfelől Rudarián át a Pregeda-hegy lábáig, másfelől Stájerlak és Szászabányánál való elágazással Jámon át Versezczig vezetendő gözmözdonyu helyiérdekű vasutvonatra kiadott engedélyt kereskedelmiügyi m. kir. miniszter egy év tartamára meghosszabbította.

Szöllő (gyümölcs) kiállítás Szegeden. A szegedi országos gazdasági kiállítás keretében szeptember 3-10. szőlőkiállítás is lesz rendezve. Felkeretnek mindazok akik a kiállításon résztvenni óhajtanak, hogy bejelentéseiket legkésőbb augusztus 1-ig tegyék meg, mert későbbi jelentkezés nem lesz figyelembe vehető. Kívánatos, hogy minden vidékről főleg azon borfajok válogatott példányai küldessenek be, melyek az illető vidék borjellegét hivatva képviselni, azonkívül pedig a legjobban bevált csemege fajok. A kiállítás ideje egy kissé korai lévén egyes szőlőfajokból ilyenkor még teljesen érett példányok nem találhatók. Ez esetben persze éretlen fürtöket is lehet beküldeni, ha azok máskülömben a forma, nagyság és fajtisztaság kellekeinek megfelelnek. A legontosabb, hogy minden faj ahelyes ampelografiai elnevezéssel jelöltessék meg. A szőlőkiállítás a részvételdíj 50 krajczár, azonkívül minden külön faj után még 20-20 krajczár. Minden fajtából legalább 4-5 fürtöt kell beküldeni, melyek a fürtnyélre kötött czédulával jelölnek meg. Azonkívül minden fajtához tanácsos egy nagyobb — keménypapíros — czédulat készíteni, mely a szőlőfaj és a kiállító nevét, az egész gyűjteményhez pedig még egy nagyobb tablácskát, mely a kiállító nevét, és a szöllő helyét jelöli meg. Bővebb felvilágosítást és bejelentő ivatek Drucker Jenő csoport biztosnal lehet szerezni (Budapest, Köztelek.)

A közműves, ács. kőfaragó mester-jelöltek vizsgálata a Temesvárott szervezett bizottság által évi július hó 24-én reggeli 8 órakor egyelőre az írásbelivel kezdve fog a kir. államépítészeti hivatalnál megtartatni; miről az érdekeltek azon figyelemzetéssel értesítettnek, hogy a vizsga letételére vortkozó szabályszerűen bélyegzett, a 3 évi gyakorlatukat igazoló s egyébb kománnyakkal, valamint az előirt 3 rajzlappal és műleírással, valamint a vizsgadíjjal felszerelt kérvényeket a kir. államépítészeti hivatal főnökénél (Temesvár, dikasztériális épület III emelet 1. sz.) legkésőbb 1899 július hó 24 ik napja reggeli 8 óráig kell benyújtaniok vagy beküldeniok.

Csarnok.

Felhívási előfizetés.

— Gyöngye idegzettük ne olvassák. —

Miután az előfizetési felhívásunkat senki sem olvas-a, kísérletet tesztek egy fölhevívási cikkel, amelynek a címe olyan különös, hogy gyilkosságra is lehet belőle következtetni. Ha valaki tényleg lépre menne és ezt a cikket végigolvassná, a tudassa velem, hogy mi van ebben a cikkben Mert végre is úgy van rendén, ha nemcsak az tudja, hogy mi van a cikkben, aki olvassa, hanem az is aki írta

Az évnegyed most lejárt, tehát fel kell huzni. Az évnegyedet azonban mint minden korupált intézményt, csak pénzzel lehet fölhu-zni. De vajjon érdemes-e lapunk fölhu-zandó évnegyedére előfizetni? Erre a kérdésre a következő ígéretekkel válaszolhatunk.

Az új évnegyedben előfizetőink tetszését biztosítottuk magunknak az Anker élet- és járadék biztosítótársaságnál. Intézkedtünk, hogy a nyári hónapok alatt megfelelő számú cápák álljanak előfizetőink rendelkezésére a quarnerói öbölben. Azok a bizonyos öregebb emberek, akik eddig semmire sem emlékeztek, azután mindenre fognak emlékezni, amire csak olvasóinknak szükségük lehet.

Intézkedtünk, hogy a vonatok pontosan közlekedjenek és hogy a vitás tengerszem ügye végre valahára befejezést nyerjen.

Más lapok azt az aljas ajánlatot teszik előfizetőinknek, hogy az előfizetési díj fejében

egy ébresztő órát

adnak előfizetőinknek. Mi ezt nem teszük, mert egy óra kevés egy nagy családnak. A család össze talál rajta veszni és ez oda vezethet, hogy békés családok nyugalma föl van dülva egy nyomorult

ébresztő óra

al-tal. Mi tehát azt határoztuk, hogy lapunk előfizetőek naponta

huszonnégy órát ajándékozunk.

Aki ennél többet ígér, az csal.

A nyári hőségre való tekintettel intézkedtünk, hogy előfizetőink az összes közterekben mindazon helyeken, ahová a nap nem süt árnyékban ülhessenek. A nyári hőség enyhítésére lapunk még azt is újítást is létesíti, hogy a tárcarovatban csakis havazásról, északi sarkról és Szibériáról szóló történeteket fogunk közölni.

Előfizetőink számára

Dreyfus sajátkezűleg képes levelező-lapokat ugyan nem fog küldeni, de azért előfizetési áraink maradtak a régiéek.

Eddig a lapot a házhoz szállítva küldtük. Az új évnegyedben azonban minden előfizetőnk a laphoz szállítva kapja a házat.

Zola regényt ír

a ki-adójának és ezt jól teszi.

Más lapok nagy garral hirdetik, hogy a lapot utána küldik előfizetőinknek a fürdőbe, mi a fürdőt küldjük utána előfizetőinknek a lapokban Ezenkívül gondoskodunk előfizetőink gyermekeik neveltetéséről, amenyiben éber szemmel vigyázunk az iskolákra.

Minden egyes előfizetőnk névnapjára már előre is szerencsét kívánunk és fej-

betörés ellen biztosítjuk

a magunk részéről olvasóinkat. Kéziratokat azonban nem adunk vissza, névtelen levelekre megvetéssel válaszolunk és kérjük azokat, kiknek előfizetésük lejárt, hogy azt mielőbb felhuzni sziveskedjenek, nehogy a lap szét-küldésében zavarok álljanak elő. Carolus.

Nyilttér.

„Henneberg-selyem“

45 krtól 14 frt. 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárainból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyára (es. és kir. udvari szállító) Zürichben. — Magyar levelezés. Svájcba kétszereser levelelbellyeg ragasztandó.

Szerkesztői levelezés.

Többeknek. Lapunk szerkesztője Perjessy Lajos főreáliskolai tanár jelenleg Feketehegyi fürdőn (Szepes megye) tartózkodik nejevel együtt üdülés végett. Távolléte alatt a szerkesztésért Szalay Lajos főmunkatársunk felelős.

Mamus. Bánjuk is mi! teljesen függetlenek vagyunk minden tekintetben, megírjuk az igazat s ami a lelkiünkön fekszik, akár tetszik az valakinek, akár nem. Akinek nem tetszik lapunk minden tekintetben nyílt irányja, az ne fizessen elő rá és ne olvassa. Azt hogy azok akiket vágasunk talál, dühösek ránk, egyáltalán nem törődünk. »Szólj igazat, betörök a fejed!« mondja a közmondás, de mi még hozzá tesszük: »mi is ott leszünk ám.«

2877. sz. — 1899.

Hirdetmény.

Az 1883. évi XLIV. t.-cz. 36. §-ra vonatkozóval közölni tétetik ezen városi adóhivatal részéről, hogy 1899 évi adóelőírás immár teljesen befejeztetett.

Felhívatik ennél fogva az összes adófizetők az iránt, hogy adótartozásuknak adókönyvecskéikben leendő előírása végett a városi adóhivatalnál f. évi augusztus hó 15-éig különbeni törvényes következmények terhe alatt jelentkezzenek.

Városi adóhivatal
Verseczen, 1899 évi július hó 15-én.

Bodry,

tanácsnok, mint városiadóhivatali főnök.

2711 szám — 1899.

Hirdetmény.

Az egyenes adót nem fizetők (napszámosok) mint utadó kötelesek 1899 évi összeírásai lajstroma a városi adóhivatalban mai naptól számított 15 napi közzemlére van kitéve. Miről Versecz város lakossága azon hozzá adással értesítettik, hogy a nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. ministerium által 65174/1—897 sz. alatt jóváhagyott szabályrendelet 4. §-a értelmében az összeírt utadó köteleseknek jugukban áll a terhükre megálapított kézi napszámot megváltani, de kötelesek ebbeli szándékukat az összeírás közzemlére tételét követő 30 nap alatt a városi adóhivatalnál személyesen bejelenteni. Aki a kitűzött határidő alatt kézi napszám tartozásának megváltása iránt nem nyilatkozott, a megváltás kedvezményét többé igénybe nem veheti, illetve tartozását természetben leszolgálni köteles.

Bodry,

tanácsnok, mint városi adóhivatali főnök.

188. — 1899.

Hirdetmény.

A nyári meleg idő bekövetkeztével közegészségügy érdekében következők rendeltetnek:

1. Nyilvános épületekben nevezetesen: vendéglők, kocsmák, kávé házak stb. az udvarok, istállók s más helyiségek tisztán tartására legnagyobb gond fordítandó, az árnyékszék és poczegődrök naponként fertőtlenítendő, a trágya pedig hetenkint legalább egyszer kihordandó.

2. Magánlakhelyek és udvarok tisztán tartása mellett az ott levő árnyékszék és poczegődrök tartalma hetenkint legalább kétszer fertőtlenítendő.

3. A hízaladák tulajdonosai kötelesek, telepeiket naponként fertőtleníteni s a hulladékot és trágyát naponként eltávolítani.

4. A háztulajdonosok kötelesek, a házaik előtti vízfolyásokakat piszkos bűzös víztől tisztán tartani.

A fenti intézkedések szigorú foganosítása hatósági közegek által ellenőriztetni és a mulasztók az 1876. évi XVII. t.-cz. 7. §-a alapján 300 frtig terjedő pénzbírsággal büntetetté fognak.

Versecz város rendőrkapitányasága, 1899 évi július hó 8-án

Bodó, rendőrkapitány.

973 1899 végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a budapesti kir. törvényszék 1898 évi 28873 számú végzése következtében Dr. Meller Mór bpesti ügyvéd által képviselt Kann és Heller budapesti cég javára Hencz Péter T. Moraviczai lakos ellen 108 frt. 58 kr s jár. erejéig 1899 évi márczius hó 25-én foganosított folyótárgyas kiadást végrehajtás útján felül foglalt és 1200 frtra becsült 14 ló, egy tehén és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a verseczi kir. bíróság 1899 évi V. 4593 számú végzése folytán 108 frt. 50 kr. tőkekövetelés, ennek 1898 évi november hó 1-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 31 frt. 44 krban birólag már megálapított költségek erejéig a verseczi piac téren leendő eszközlésére 1899. évi július hó 27-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztek és ahhoz a venni szándékozók oly megjelöléssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet igérők becsírón alul is elfognak adni.

Amennyiben az előtérvezendő ingóságokat mások is le és felül foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Verseczen 1899. évi július hó 12-ik napján.

Nessel,

kir. bir. végrehajtó.

A szépség

emelésére, tökéletesítésére és fentartására legkifőbb, teljesen ártalmatlan, vegytiszta és zsirmentes készítmény a

Margit-Créme.

Hatása meglepő.

Pár nap alatt szüntet szeptőt, májfoltot, pörsenést, pattanást, bőratkát (Mitesser és minden más bőrbajt. Kísérlet a ránczokat és himlőhelyeket, még koros egyéneknek is üde, bájos arczszínt kölcsönöz.

Dr. Mosengeil és Metzger hírneves tanárok az arczon levő ránczokat massaga által tüntetik el. Erre kiválóan alkalmas a Margit-Créme. Ha az arczot naponként Margit-Crémmel masszírozuk, nemcsak a szeptők, májfoltok és egyéb arczszíntartatlanságok tűnnek el, hanem a ránczok himlőhelyek és egyéb rendellenességek, melyeket öregsg gondok, betegség stb. okoztak.

Ovszer a nap és szél befolyása ellen.

Nappal is használható. Nagy tégely 1 frt. kicsi 50 kr.

Margit hölgypor 60 kr. Margit szappan 35 kr.

Margit fogpép (Zahnpaste) 50 kr.

Rosetter hajregenerator az ősz hajnak eredeti színt adja vissza 1 frt.

Hajszőkítő bármily haját aranyzókére fest 50 kr és 1 frt.

Tanochinin pomade legjobb hajapoló és növesztő 35 és 50 kr.

Világosvári Bohus bajuszpedró dőlczeg, szép bajusz nevelésére 25 és 35 kr.

FÖLDES KELEMEN

Arad, Deák Ferencz-utca 12.

Bel és külső gyógysereszi és higienikus különlegességek, kötszerek, tolette cikkek raktár.

Telefon III szám.

Főraktár: Herczog J., Küchler B., Müller O. gyógyszer. Raktár minden gyógyszerárban.

3 frton felüli rendelvények bármintve küldetnek.

Övökodjunk a hamisításoktól és utaztatoktól.

Csak akkor valódi, ha minden dohoz ezimeres védjeggyel van lezárva.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény 50.000 korona értékben

és több kisebb nagyobb nyeremény, összesen

1006 nyeremény 100.000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára 20 krajcár.

Az összes nyereményeket kivánatra 20% levonással azonnal készpénzben beváltja
Budapesten: a „Hermes“ Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, V., Dorottya-
utca 8, vagy Szegeden: a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénzüzetek a nyerő kívánságára készek az

50.000 korona értékű főnyereményt

egy hasonértékű szegedi mintaszerűen

berendezett tanyai gazdasággal is becserélni.

Húsz Szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899. szeptemb.
10-én este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohánytözsdekben és egyéb elárúsító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági egyesületek Országos Szövetségéhez,
Budapest, IX., Üllői-út 25, Köztelek.

A MAGYAR KIRÁLYI

Államvasutak Gépgyárának Vezérügynöksége

BUDAPEST, Váci-körút 32. szám.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplőgarnitúráit, ipari czélokra alkalmas „Compound“ locomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalo gépeit, gőzkukoriczamorzolót, Stibor-féle körfűrészeit, „Millenium“ kaszáló- és aratógépeit; továbbá Sack-féle ekéit, vetőgépeit, boronáit és egyéb gazdasági gépeit.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Képviselő: Zikmund és Társa, Ujvidék.

A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása. Versecz.